

POVOLÁNÍ VYTVÁŘET SPOLEČENSTVÍ

Dar eucharistie

„K budování společenství a vzájemné lásky při setkáních však nestačí jen mluvit a naslouchat, musíme také chtít dát něco ze sebe sama.“ (z katechismu ČBK Pojd'te za mnou, Paulínky 1998, s. 123). Tato katecheze nám může pomoci objevit, že nedělní svaté přijímání je dědictví, které nám zanechal Ježíš pro posílení našeho ducha a abychom se stali eucharistií pro druhé a s druhými.

Mladší školní věk (9 – 12 let)

Katecheze č. 7 z cyklu „Povolání“

Poselství pro naše děti

Setkání začneme **krátkým příkladem**: Jedno jedenáctileté děvče vyprávělo: „Pro mě je hrozný chodit třikrát v týdnu na gymnastiku a ještě potom jezdit v neděli na závody!“ Zeptáme se dětí, jestli mají celý týden podobně zaplněný nebo ne...

I když dnes mají děti spoustu mimoškolních činností, stráví ještě mnoho času **samy** jen s televizí, počítačem, mobilem nebo tabletem a všemi víceméně škodlivými hrami, které existují. A dnes chceme mluvit o tom, že všechny tyto činnosti pro vytvoření krásného života nestačí, že každý člověk potřebuje někdy načerpat, potřebuje mít čas a místo, odkud pramení skutečný život, láska a radost. Tím je **křesťanské společenství**, třeba i naše skupina náboženství a nedělní **mše svatá**. Mše svatá je pak **východním bodem** každého týdne **pro náš vztah s Bohem a s bližními**.

1. Faktor S (skupina)

Aby děti mohly zakusit **krásu života ve společenství**, je nezbytné jim dát možnost prožít hezké chvíle v naší skupině. Děti by měly netrpělivě očekávat den, kdy společně setkají na katechezi!

Diskuse: Požádejme děti, aby nějakým originálním způsobem **popsaly skupinu**, jejíž by chtěly být členy, a co by jim **pomohlo přicházet raději** na společná setkání. Na tabuli nebo velký papír průběžně zapisujeme jejich nápady a některé podnětné definice skupiny, jako např. „Skupina je jako loďka: jede dopředu, když všichni veslují.“

Poté se s dětmi domluvíme, **jak nejoriginálnější nápady realizovat** – a tuto úmluvu dodržíme!

Moudrost sv. Pavla

Četba a zamyšlení: Prečteme si společně úryvek z 1Kor 12,12-27. Sv. Pavel zde chce ukázat způsob, **jak vytvářet křesťanské společenství**: chovat se k sobě tak, jako se vzájemně ovlivňují jednotlivé části lidského těla. Znamená to, že všichni mají stejnou důstojnost a jsou nenahraditelní. Nikdo z nás si nemůže nárokovat právo někoho vyhánět, protože je neužitečný.

Někdy je to právě naopak: často jsou slabí nejvíce nezbytní. David, chlapec s mentálním postižením, na začátku školního roku neuměl nic, a přesto byl spojovacím článkem, který sjednotil celou třídu: všichni mu něco dávali a on každému nabízel radost toho, kdo je

milovaný. V takové skupině se pak zrodí zájem jednoho o druhého a schopnost spoluúčasti na radostech a bolestech každého člena.

Zeptáme se dětí, jestli něco podobného znají i ony nebo jestli už něco podobného zažily. Mějme také připravený vlastní **zážitek**, jak ten nejmenší nebo nejslabší pomáhá ostatním ve skupině. Můžeme dětem také **ukázat pozdrav**, na kterém je to vidět: podejme si s jedním z dětí ruku tak, že malíček jednoho obepíná tři prsty toho druhého, a naopak tři prsty jednoho obepínají malíček toho druhého. Pokud děti chtějí, můžete se tak s nimi občas zdravít.

Na tomto místě můžeme setkání ukončit s tím, že příště budeme pokračovat; pokud máme dost času, můžeme pokračovat dál.

Zeptáme se dětí, co všechno podle nich ještě **pomáhá k vytváření našeho společenství**. Dále pokračujeme s pomocí pracovního listu – první část si můžeme společně přečíst a prodiskutovat, nad druhou částí přemýšlíme, hovoříme o ní a vyplňujeme tajenku.

2. Mše svatá - eucharistie

Jak jsme už řekli: **mše svatá je výchozím bodem** každého týdne **pro náš vztah s Bohem a s bližními**. V eucharistii postupně více a více rozpoznáváme Pána Ježíše, který se každému z nás celý daroval. Potom také my se chceme darovat druhým, potřebujeme ty druhé a vytváříme společenství. Tak nás eucharistie postupně sjednocuje.

Svatým přijímáním vstupuje do hry naše vůle, naše schopnost vrátit to, co jsme dostali. Mohou to být malé nebo i velké věci vykonané s láskou, kterou jsme přijali od Pána.

Podněty pro diskusi z textů papeže Františka:

- „Vypadat, konzumovat, chtít být stále ve středu, stále soutěžit... Namyšlenost, která chce stále vítězit, nikdy nepřipustit, že dělám chyby nebo že něco potřebuji: toto všechno nás znehodnocuje, dělá z nás průměrné křesťany, vlažné a mdlé.“
- „Eucharistie je spojnice společenství. Když se slavení eucharistie účastníme a živíme-li se jí, jsme součástí pohybu, který nedovoluje rozdělení: Kristus přítomný mezi námi vyžaduje, aby síla lásky překonala každé rozdělení a aby se stala společenstvím s chudým, podpořila slabého, byla bratrsky pozorná k těm, kteří se snaží unést tíhu každodenního života.“

V závěru diskuse konkretizujeme postoje, podle kterých by každé z dětí mohlo žít ve své osobní životní situaci.

Autor: Anna a Laura Leporati.

*S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista
7/2018 – 2019 David Žofák.*

ABYCHOM ŽILI SPOLEČENSTVÍ

Málo přísad, ale dobré dávkování!

První přísada: MODLITBA

- Nejdříve je třeba otevřít své srdce Bohu Otci, Synu a Duchu svatému! Ježíš přítomný v eucharistii by se měl stát živou osobou, drahým přítelem, s kterým se vždycky rádi setkáme.

Pane,

Prosíme tě, abychom až za tím, co je vidět,
v kousku chleba pozdviženém před našima očima,
uviděli Ježíšův pohled plný něžnosti,
i když jsme omezení a máme pochybnosti.

Prosíme Tě, abychom uvěřili slovům kněze, který nám říká,
jak blízko je „tělo Kristovo“, které se nám nabízí,
jako hřejivé objetí,
jako poplácání po zádech pobízející k životu.

Ale především nám dej odvahu stávat se také
rozlámaným chlebem pro druhé.

Druhá přísada – KDO JI OBJEVÍ?

Ne všechny koláče se vždy povedou... Zvláště když nemáme všechny ingredience! Sledovali jste někdy maminku nebo babičku, jak pečou dort? Který z těchto dvou nápadů si správná cukrářka vybere?

„Zamíchejte všechny přísady tak, aby se nevytvořily hrudky, těsto pak rozprostřete na plech a nakonec přidejte droždí. Dbejte přitom na to, abyste ho dobře rozprostřeli na povrch těsta.“

Jak by asi vypadaly oba koláče poté, co je vyndáme z trouby? Zkuste to nakreslit!

„Zamíchejte všechny přísady tak, aby se nevytvořily hrudky, nakonec přidejte droždí. Dbejte na to, abyste ho v těstě dobře rozmíchali.“

Žít dobře ve skupině je tak trochu jako péct koláč: musíme mít ty správné přísady (osobní kvality), které se musí rovnoměrně promíchat. Existuje ale jedna zvláštní ingredience, bez které koláč nemůže vyknout a stát se dobrým a měkoučkým... droždí!

Důležitá přísada pro prožívání společenství v církvi je...

(přiřadte podle klíče písmena do tajenky!)

4	7	11
---	---	----

1	13	10	6	15
---	----	----	---	----

1	2
---	---

1	13	14	7
---	----	----	---

1	12	5	14	7
---	----	---	----	---

10

1	13	15	9	12
---	----	----	---	----

4	10	3	8
---	----	---	---

1 = S	2 = E	3 = R	4 = D	5 = L	6 = T	7 = U	8 = Y	9 = M	10 = A	11 = CH	12 = I	13 = V	14 = O	15 = Ý
-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------	---------	--------	--------	--------	--------